

har siden haft Gyldighed i Henhold til Amtmandens Bekendtgørelse, der er udstedt efter Bemyndigelse fra Justitsministeriet. Lagtinget har senere haft disse Regler til Behandling og fundet, at de virkede godt, og har derfor nu foreslaaet, at de bliver gældende til Stadighed deroppe.

Jeg tillader mig i Henhold til de Motiver, der ledsager Lovforslaget, at anbefale det til det høje Tings Velvillie.

Første Næstformand (Harald Jensen): Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til midlertidig Lov om Medhjælp til Sogneraadens Formænd.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 585).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Tekst og Spørgsmaal om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Tekst (se Tillæg A. Sp. 4399) og dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov af 10. Maj 1915 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 207).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Første Næstformand (Harald Jensen): Sammen med denne Sag vil ogsaa den følgende Sag paa Dagsordenen kunne gøres til Genstand for Omtale.

Justitsministeren (Rytter): Fra Folketinget er oversendt Forslag til Lov om

Ændring i Lov af 10. Maj 1915 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse og Forslag til Lov om midlertidig Ændring i samme Lov. Medens det første Lovforslag tilsigter en endelig Forandring i den nævnte Lov, indeholder det andet kun en midlertidig Bestemmelse om Betalingsforholdene, der skal gælde i 3 Aar. Anledningen til Fremsættelsen af det første Lovforslag blev, som ærede Medlemmer vil huske, givet ved den Forhandling, som fandt Sted i Fjor om en midlertidig Ændring i Lov af 10. Maj 1915, idet der af det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) blev fremsat en Anmodning til Justitsministeren om at lade undersøge, om de Refusionsregler, der gjaldt, var praktiske, eller om det ikke var langt bedre at gaa bort fra dem og lade Udgifterne blive fordelt paa en noget større Kreds. Hidtil har Forholdet været det, at Opholdskommunen udredede den Del, som ikke paahvilede Statskassen, men mod Refusion fra Forsørgelseskommunen. Dette var upraktisk, da man ikke altid vidste, hvor Forsørgelseskommunen var. Derfor fremkommer nu dette Lovforslag. Ogsaa paa et andet Forhold tager Lovforslaget Sigte, idet det nemlig fjerner den Usikkerhed, som hidtil har raadet med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Lægehonorarerne paa Sygehusene skal medtages ved Beregningen af Statens og Kommunens Tilskud.

Det næste Lovforslag er, som jeg sagde, af midlertidig Karakter, idet det kun tilsigter at ordne Betalingsspørgsmaalet for 3 Finansaar. Der var oprindeligt af Justitsministeriet foreslaaet, at Betalingen 3 Kr. og 2 Kr. skulde ændres til henholdsvis 4 og 3 Kr. Under Behandlingen i Folketinget blev der imidlertid nedsat et Udvalg, og i dette enedes man fra alle Sider om at forandre disse Takster noget, saaledes at de blev, som det nu foreslaas i Lovforslaget.

Jeg tillader mig at anbefale de to Lovforslag til velvillig Behandling i det høje Ting.

Nygart: Det første af de til Forhandling værende to Lovforslag er Forslag til Lov om Ændring i Lov af 10. Maj 1915 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse. Forslaget er ikke særlig omfattende, det indeholder egentlig kun to Bestemmelser, der begge knytter sig til § 34.

I den gældende Lov lyder første Stykke af § 34 saaledes: „Af Udgifterne til veder-